Sociaal en toch royaal

Renaat Vinckier

Op de oude site van het universitair ziekenhuis, de Hertogensite, verrijst een nieuwe Leuvense stadswijk. Een hoekgebouw levert een bescheiden bijdrage aan de nieuwe stadswijk, maar is voor sociale huisvesting wel zeer royaal.

Een groot deel van de straat is een beschermd stadszicht. De uitdaging bestond erin hier slim op in te spelen. De straatgevel is zeer dynamisch. De twee onderste bouwlagen gaan mee met het ritme van het aansluitende gebouw. De hoge inpandige terrassen doen de smalle straat opener aanvoelen. Erboven vinden we nog meer inpandige terrassen. Daarnaast zorgen de speciale metselverbanden in de gevel zoals claustra's (metselwerk met openingen) en een aantal rijen horizontale bakstenen voor een extra dynamiek. Deze elementen zorgen voor een gevel die een open gevoel geeft aan de voorbijgangers en een echte meerwaarde is voor de stad en zelfs doet vermoeden dat het om de hogere klasse van woningen gaat.

De straatzijde is zuidgericht, maar door de smalle straat en de hoogte van de gebouwen aan de overzijde krijgt de onderste bouwlaag normaal gesproken amper zon. De architecten voorzagen daarom dubbelhoge inpandige terrassen, waardoor de zon nét binnenvalt. Toch kiezen de meeste bewoners ervoor om de gordijnen gesloten te houden in plaats van de zon en het licht naar binnen te laten, omdat de ramen groot zijn en passanten graag achter de hoeken van de terrassen kijken.

Door de hoek bij de steeg naar de site schuin af te snijden, nodigt de architectuur uit om de hoek om te slaan en de nieuwe wijk in te lopen. Dat is logisch aangezien zich daar alle toegangen tot de woningen bevinden. Door de ingang aan de iets hoger gelegen achterkant te leggen verheffen de woningen zich net boven de straat. Dit moet samen met de terrassen aan de straatzijde voor een verhoogd gevoel van privacy zorgen.

Aan de achterzijde vinden we ook de gemeenschappelijke tuin met een ruime fietsenstalling. De fietsenstalling heeft een zeer robuuste en zware vormgeving en lijkt pas achteraf ontworpen te zijn.

Om de bovenste woningen te bereiken is er een boeiende opeenvolging van verschillende ruimtes. Zo ga je via de ingang naar de trappenhal binnen om dan weer via de galerijen naar de appartementen te gaan. Deze galerijen zijn bewust extra breed gemaakt om spontane ontmoetingen mogelijk te maken. De vensterbanken zijn extra breed ontworpen en geplaatst op zithoogte zodat de galerijen gemakkelijk omgevormd worden tot een terras. Dat geeft nog een extra sociale dimensie aan dit project.

Dijledal brengt sociaal wonen naar de Hertogensite met een architectuur die zeer ver gaat. Zo is er extra aandacht voor kwalitatieve gemeenschappelijke ruimte en het toe–eigenen van de woningen. Hoewel de architecten vrij ver gingen om elke woning van voldoende natuurlijk licht te voorzien, worden de doordachte ingrepen van de architecten om de woningen zo aangenaam mogelijk te maken niet optimaal benut en kiezen veel bewoners ervoor om de gordijnen goed gesloten te houden aan de straatzijde.